

Bosna i Hercegovina

Federacija BiH

Kanton Sarajevo

Skupština Kantona Sarajevo

6. radna sjednica

ZASTUPNIČKA INICIJATIVA

n/p predsjedavajućeg, gosp. Elmedin Konaković

Motivisana aktuelnim trenutkom provođenja internih evaluacija, imam potrebu da svima nama kroz inicijativu postavim dilemu optimalne evaluacijske opterećenosti djece i nastavnika, za koju smatram da je s aspekta budućnosti i zdravlja naše djece važnija od puno stvari koje nam se dnevno nameću kao problemi u obrazovanju i drugim sferama društva. Bojim se da smo obrazovanje, mislim i na nastavnike i na djecu, previše opteretili formalizmom, a da svi zajedno kao društvo sve više gubimo konekciju sa suštinom trendova kojim idemo u susret.

Dobar dio svog života čovjek provede u školskom sistemu. Mnogi svojom voljom ostaju u tom sistemu od 16 do 18 godina. Sistemsko školovanje (odgajanje i obrazovanje) ima definisane ciljeve koji se ukratko mogu iskazati rečenicom: pripremati za rad, život i cjeloživotno učenje.

Zbog svega toga svaki čovjek, a i stručnjaci za školstvo, stalno postavljaju pitanje o sadržaju i strukturi aktivnosti u tom školskom sistemu. Zadovoljstvo ili nezadovoljstvo događanjima u tom sistemu se najčvršće vezuje uz sistem ocjenjivanja.

Zato nije jednostavno izabrati model koji će zadovoljiti sve sudionike školovanja, a da taj sistem osim pozitivnih uticaja na rast, razvoj i sazrijevanje ne ugrozi psihofizičko zdravlje subjekata koji u njemu sudjeluju.

Brojna istraživanja otkrivaju da mnogi učenici nakon višegodišnjeg školovanja manifestiraju određene psihičke i fizičke smetnje u razvoju. Nemoguće je previdjeti da na taj razvoj utiče priroda i vrsta aktivnosti koje dominiraju u osnovnoj obveznoj školi, te u srednjim opšteobrazovnim i stručnim školama.

Od prvog razreda obaveznog školovanja do mature učenici sudjeluju u različitim nastavnim aktivnostima preko 10 000 nastavnih sati. To je oko 8% ukupnog života jednog maturanta.

U tih 10 000 nastavnih sati učenik je izložen stalnom motrenju svojih učitelja i drugih eksperata i stalnim procjenama zadovoljstva njegovim aktivnostima. Nikad kasnije u životu i radu nijedan odrastao čovjek nije toliko sistemski promatran i ocjenjivan kao u školi. Glavno pitanje u razgovoru o nekom sudioniku tog višegodišnjeg procesa kod nas se svodi na pitanje: Kakav je on ili ona učenik? Odgovor je obično kratak: „Dobar” ili „Slab”.

Moja dilema ili inicijativa prema ministarstvu je sadržana u zahtjevu za analitičku procjenu evaluacijske opterećenosti i djece i nastavnika, odnosno da li smo uopšte uspostavili sistem koji kroz evaluacije procjenjuje varijable koje su važne za snalaženje u radnom procesu i u životu?

Da li se evaluacije koje radimo analiziraju, na koji način definišu zaključci, isti publikuju i šta je konkretan rezultat sa aspekta inovacija u smislu metodike rada ili izmjene nastavnog sadržaja?

Da li ministarstvo ima godišnji kalendar odnosno pregled svih administrativnih, takmičarskih i evaluacijskih aktivnosti koji se realizuju u obrazovnom sistemu KS izvan redovnih nastavnih aktivnosti, tj. da li kroz trenutno uspostavljen sistem imamo objektivnu procjenu ostvarivanja personalnih mogućnosti svakog pojedinca?

Sarajevo, 26.03.2019.

Segmedina Srna Bajramović

Zastupnica SDP BiH u SKS